

פְּרֻשַׁת עֵקֶב, תש"ע

אָסוּר לְקַרְא. שְׁעַת הַתְּפִלָּה. נָא לְשׁוֹר עַל קְדוּשַׁת הַגְּלִיּוֹן

פְּרֻשַׁת עֵינֵי חַמַּד

יִצְחָק לֵאמֹר ע"י בֵּית הַכִּנְסַת שְׁכוּנַת עֵין חַמַּד - אֲבִשְׁתִּי צִיּוֹן

ניתן להקדיש את העלון לע"נ, רפואה, הצלחה, זיווג הגון וכו'

פְּרֻשַׁת עֵקֶב - שְׁמֵרוֹ מְשֻׁפָּט וְעִשׂוֹ צְדָקָה

"הַשְּׁמֵר לְךָ פֶּן תִּשְׁכַּח אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ לְבַלְתִּי שְׁמֵר מִצְוֹתָיו וְכוּ' פֶּן תֹּאכַל וְשָׁבַעַת וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁתָּה וּבְקֶרֶךְ וְצֹאנֶךָ יִרְבּוּ וְכֶסֶף וְזָהָב יִרְבֶּה לְךָ וְכָל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה וְרָם לְבָבְךָ וְשָׁכַחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים"

עשירים, סובל יותר מסתם עני", והמחיש זאת במשל: עשיר קמץ אחד, שבאו להתרימו עבור 'קמחא דפסחא' וסירב לתת באומרו כי יש לו אח עני. קיבלו הגבאים את גרסתו ונסתלקו להם. אך היה למחרת היום פנה האח העני אל גבאי צדקה בבקשת תמיכה מקופת הצדקה. ולדבריו אין אחיו העשיר מכיר ותומך בו כלל. פנו הגבאים ושאלו לעשיר: 'מדוע אתה מהתל בנו?' השיבם העשיר: 'כלום אמרתי לכם שאני נותן לאחי? לא אמרתי אלא שיש לי אח עני, ואם לאחי איני מסוגל לתת- היאך אתן לזרים?!'. משום כך מזהירה התורה באזהרה יתרה: 'ולא תקפץ את ידך מאחיך האביון', כי דווקא משום שהינך אחיו העשיר- אין הבריות מרחמות עליו והכל סומכים עליך.

יש לראות את המעמד כתפקיד וכשליחות. דהיינו: הקב"ה נותן עושר לאדם מעניק ומצליח את דרכו ונותן לו תפקיד של עשיר- על מנת להעניק ולעזור לאחרים. וכמו שאמרו רבותינו: "תן לו משלו, שאתה ושלך שלו". וכן אומר הנביא: "לי הכסף ולי הזָהָב נָאֵם ה' צְבָא-וֹת". אף על פי שאין נותנים משלהם כלום אלא משל הקב"ה, מעלה עליהם כאילו נותנים מִשְׁלָהֶם. ואדם המזלזל ומועל בתפקיד ובמשרה חשובה זו שנתנה לו, עלולים חלילה "לפטר" מתפקידו ולטול ממנו את המשרה- ה' מוריש ומעשיר, משפיל ומרים. מי ש"זרע צדקות"- "מְצַמֵּחַ יְשׁוּעוֹת".

בברכת שבת שלום
הרב אליהו חיים פנחס
רב ק"ק "עין חמד"- מבשרת ציון

התורה מזהירה מפני האנוכיות: "הַשְּׁמֵר לְךָ- פֶּן יִהְפֶּךְ עוֹשְׁרְךָ לְרוּעֵךְ. "פֶּן תֹּאכַל"- מִן הַטּוֹבָה. "וְשָׁבַעַת"- רק אתה, מבלי פרוס לרעב לחמך. "וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה וְיִשְׁתָּה"- רק אתה לבדך, מבלי תת גם לאורח מקום מבלי תת מעשר לצדקה. "וְכָל אֲשֶׁר לְךָ יִרְבֶּה"- רק לך ולך, לך אף לך. "יִרְבֶּה וְרָם לְבָבְךָ"- כל כך מבלי להתעניין בעוניי אחיך ובצרתם, עד כדי "וְשָׁכַחְתָּ אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ"- ולא תזכור כי הוא "הַמוֹצִיאֲךָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם מִבַּיִת עֲבָדִים"- אל לך לשכוח את העבר, את העניות- שהרי היינו "עֲבָדִים לְעֲבָדִים" והקב"ה הולחנו במדבר, כאשר לא היו אפילו מים לשתות אם לא בנס גלוי מאת ה'- "הַמוֹצִיא לְךָ מִמִּצְרַיִם הַחֲלֹמִישׁ"- ואף לחם לא היה כי אם על פי ה' "הַמֵּאֲכִלְךָ מִן בְּמִדְבָר", ואשר על כן אֵל לֹנוּ לִשְׁכּוּחַ אֶת אֲחֵינוּ הָעֲנִיִּים וְלִשְׁמֹר אֶת הָעוֹשֵׁר רַק לְעַצְמָנוּ.

קמצנות זו מידה חולה, ודרגות המחלות הם שונות ומשונות. יש שאינו מסוגל לפתוח את ידו לתת מממונו לזרים, ויש שאף לקרוביו- אחיו ואחיותיו אינו מסוגל לתת, וישנם אחרים שאף מתאכזרים על נשותיהם, בניהם ובנותיהם, וקיים אדם שמחלתו אנושה, איש כלי, שאף על עצמו אינו מסוגל לבזבז מעט כסף וליהנות ממה שיש לו.

הגאון רבי אליהו חיים מייזל זצ"ל היה אומר: "לא פעם עני, שיש לו קרובי משפחה

העלון מוקדש להצלחת

י.מ.י.ש כדורי וב"ב יצחק אריאל בן טובה חגי פרזול וב"ב חויה בת לבנה מאיר ישראל בן רחל ברכה- יראת שמים איילת בת נעמה ארז בן שושנה תומר בן רונית ציון ומאיר אברהם וב"מ עידן בן רבקה עמית בן רבקה ניסן משה בן חנה ליאור יהושע סומך וב"ב

זיווג הגון וכשר במהרה

אורית בת רחל אורן בן אסתר סיון בת אסתר אילן בן ג'ולייט אילנה בת רוחמה חגית בת גילה חיה רונית בת סימי מירב בת שרה שמעון בן בייה כלימה

זרע קודש בר קיימא

סיון בת אסתר אחי רחל מרים בת יהודית שמואל בן אסתר זרי כרמית בת יהודית נטלי בת יונת

רפואת הנפש והגוף

הרשל"צ הרה"ג עובדיה יוסף בן גורגיה הרה"ג יוסף שלום אלישיב בן חיה מושא הגה"צ אליעזר ברלנד בן עטיא שליט"א רחל ברכה בת פדילה דליה מאיה בת עדי דליה אפרת בת נעמה ציון בן אורית יהודה אריה בן רחל ברכה אורן בן אסתר תמר פורטונה בת מיסה יצחק בן עזרא נעם יצחק בן רחל ברכה יעקב בן גולייט ציון בן צלחה עינת בת רחל ברכה ציון בן צלחה ימנה ניזרי בת טסה- בריאות ואריכות ימים מרדכי ניזרי בן פרוחה- בריאות ואריכות ימים רחל בת זוהרה צביקה בן גולה בנימין בן יקוט נעם דוד בן סימה עדי בת רונית מסעודה וילדיה ניסן בן נעמה גילה חיה בת אקבאל - בריאות ואריכות ימים אביחי בן אסתר שירה שילת בת אורלי אסתר בת סוליקה סימי בת סוליקה דניאל בן עדי רפאל משה בן רחל דניאל בן מיה סימה בת אולין רות בת צילה אודיה בת ברכה ציון בן סאלח ניסים נתנאל בן יפה אורה בת אסתר כמס בן מנטינה אורה בת אסתר כל עם ישראל

31/07/2010		כ' אב תש"ע	
פרשת עקב			
הפטרה: "ותאמר ציון"- ישעיה פר' מט'ג'			
ש. קריץ	כניסה	יציאה	ר"ת
ירושלים	19:02	20:13	21:06
ת. אביב	19:20	20:11	21:03
חיפה	19:23	20:13	21:06
ב. שבע	19:20	20:11	21:03

זיווג הגון, פרנסה טובה ובריאות איתנה
לאליהו ניזרי בן ימנה הי"ו

העלון מוקדש להצלחת
ציון ומאיר אברהם ובני משפחתם

Ice ?

אדם שנכנס לדירתו החדשה האם יברך ברכת "שהחיינו"? ומה הדין לעניין בגדים חדשים?

תשובה !

להלן סיכום ההלכה מפי הרב אליהו חיים פנחסי, מפקח ענף הכשרות- רבנות מבשרת:

הבונה בית חדש או קנה בית חדש ואפילו הדירה עצמה ישנה, אלא שחדשה היא אצלו, וכן הקונה כלים או רהיטים חדשים- מברך ברכת שהחיינו. והמנהג הוא- שעורכים סעודה הנקראת 'חנוכת בית', ובעל הבית לובש בגד חדש ומברך שהחיינו ומכוון לפטור את הבית החדש, וכן אם יש רהיטים חדשים. והסעודה נחשבת לסעודת מצווה, בפרט בארץ ישראל ובמיוחד אם אומרים דברי תורה על השולחן. לכן מותר אף לאבל תוך שנתו להשתתף בסעודה ובתנאי שאין מוזיקה במקום. ואף שיש לבעל הבית עוד חובות על הבית שקנה, כגון: שלקח משכנתא וכדומה, מברך ברכת שהחיינו כאמור. הדין אמור גם לעניין בגדים חדשים שמברך שהחיינו, אך המנהג לברך בשעת הלבשה ולא בשעת הקנייה. אך נעליים וגרביים וכן פיג'מה או סתם בגד שקנה בזול או שאינם חשובים כל כך ולא משמחים אותו- אין מברך ברכת שהחיינו.

מצוה הפאה לידך- אל תחמיצנה

להלן סיפור מופלא, שהובא בספר "בדרך עץ החיים", על הנדיב רבי שרגא פייבל פרנק ז"ל (חותנו של הגאון רבי איסר זלמן מלצר זצ"ל) המראה לנו מה עמד בראש מעיינם וכיצד היו 'חוטפים ועטים' על המצווה כמוצא שלל רב: יום אחד, כששבה לביתה רעייתו של הנדיב, נדהמה לגלות כי הארון בו היה מונח הכסף פרוץ הוא ודלתו שבורה. בקול מודאג וחרד שאלה את בעלה: "מה אירע?" (בטוחה הייתה כי מדובר בשוד). השיב לה רבי שרגא פייבל בפשטות: "יהודי פלוני ביקר כאן וביקש הלוואה. חיפשתי את מפתח הארון, כדי לתת לו את הכסף- אך לא מצאתי, הבנתי שהמפתח נמצא בידך או שהנחת אותו שלא במקום הרגיל".

חשבתי בלבי: "וכי יכול אני להמתין עם המצווה שנזדמנה לידי עד אשר תשובי הביתה? הרי בינתיים עלול אני להפסיד את המצווה, כי אותו אדם יחשוב שאיני חפץ להלוות לו וכך גם תיגרם לו עגמת נפש. על כן יצאתי לחצר, לקחתי את הברזל שבו שוברים את הקרח, ובעזרתו שברתי את דלת הארון ונתתי ליהודי את הסכום שביקש. היה כדאי לשבור את הדלת ובלבד שלא להשהות את המצווה אפילו לשעה קלה ולגרום צער ליהודי".

טוב לכתוב תורה מלפניו - דברי רבותינו

קדימת מצוה

אנו מבקשים בכל לשון של בקשה מקוראי העלון לבוא ולסייע לנו בהפצת העלון. עקב מיעוט תרומות העלון הגיע לידי חובות כבדים לבית הדפוס! כפי הידוע, עלוננו מודפס בכ-5000 עותקים לזיכוי הרבים ומופץ לירושלים והסביבה, אשדוד, אשקלון, מבשרת ציון, מעלה אדומים, טבריה והצפון- במתכונת מצומצמת.

העלון ממומן רק ע"י תרומות אנשים שהפצת התורה נמצאת בראש מעיינם ונדבה לבם לסייע. עריכת העלון והפצתו נעשית ע"י מתנדבים, כך שכל ההוצאות הכספיות הולכות ישירות להדפסת העלון בלבד! כ-ל תרומה תתקבל בברכה!!!

היו שותפים בהפצת התורה וחיזוק באמונה וביטחון בבורא העולם. למעוניינים, נא לפנות לליאור 050 6615031

ניתן לשלוח צ'ק, נא לכתוב לפקודת ביה"כ עין-חמד בצירוף קרוס או להפקיד ישירות לחשבון 10-678-027989/58 (הישיר הראשון בהפקדה בבנק לאומי)

גמ"ח תרופות

נפתח בשעה טובה בעין-חמד גמ"ח תרופות הכולל את רוב התרופות למבוגרים וילידים.

במקרה הצורך ניתן לפנות לנעמה כדורי 050-6217156 בכתובת רח' הבושם 30א

מנויים:

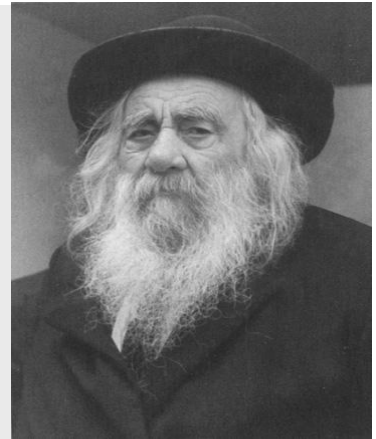
לקבלת העלון חנם ב-email מידי שבוע שלח את כתובתך אל: PnineEH@gmail.com

הקדשת העלון

נתן להקדיש את העלון לעלוי נשמת, לרפואה שלמה, להצלה, זיווג הגון, חזרה בתשובה וכו' נא לפנות לליאור בטל' 0506-615031 פתבת המערכת: עבור ליאור עצמון רח' הבושם 26א ת.ד. 83375 מבשרת ציון. מקוד 90805

לשאלות בהלכה:

נא לפנות לרב אליהו חיים פנחסי בטל' 054-7646633

רבי יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל המכונה **הסטפּלר** (על שם עיר הולדתו): נולד ב-ט"ז תמוז ה'תרנ"ט (1899) בעיירה הורונסטייפל שבאוקראינה. נודע כ"עילוי מהורונסטייפל" בצעירותו. בגיל 20 נלקח בכפייה לצבא הרוסי ובמשך שהותו בצבא עשה מאמצים רבים לקיים מצוות ולא לחלל שבת. **האמת הייתה נר לרגליו** (ראה בספרנו "יקרה מפנינים" חלק ב'- שהיה בסכנת חיים ואעפ"כ לא שיקר). לאחר השחרור מהצבא הוכנס לכלא, היות ועבר על איסור השלטונות ללמד תורה. **מסר את נפשו למען קיום התורה הקדושה** ובעקבות מעשה שהיה בצבא בסיביר נפגמה שמיעתו (ראה בהרחבה בספרנו "יקרה מפנינים").

במלחמת העולם הראשונה למד בישיבת נובהרדוק, בבחרותו עלה לא"י וקבע את מקום מגוריו בעיר בני ברק. כאשר נפגש עם אחותו של החזון אי"ש, הבחינה כי אינו שומע כשורה. כשהתייעצה עם אחיה בעניין זה, הוא אמר לה: **"אולי הוא אינו שומע כל כך טוב, אבל כל העולם עוד ישמע ממנו"**. ואכן בסיכומו של דבר נשא לאישה את אחותו של החזון אי"ש.

מגדולי חכמי התורה בעולם ומגדולי מנהיגי היהדות החרדית בישראל. נמנע מלהביע דעה בסוגיות פוליטיות והתייחס רק לצד ההלכתי שבהם. התגורר בבני ברק בבית אחד עם החזון אי"ש. **בחורף נהג להתכסות בשמיכה דקה על מנת שלא יקשה עליו לקום לתפילת שחרית**. מכל רחבי העולם שאלו וביקשו את עצתו וברכתו. נפטר בליל שבת, כ"ג מנחם אב ה'תשמ"ה (1985). חי כ-86 שנים. ציונו בבני-ברק.

מספריו: יקהילות יעקב- סדרת ספרים על כל הש"ס **יברכת פרץ**- על התורה **יחיי עולם**- אמונה, מוסר ומידות **יקריינא דאגרתא**- שלשה כרכים של אגרות שלוקטו על ידי תלמידיו בנושאים שונים **ישערי תבונה**.

אביו: ר' חיים פרץ. **בנו:** ר' חיים. **בנותיו:** הרבנית ברזם, הרבנית ברמן.

ל הן סיפור מופלא, שהובא ב"ברכי נפשי", שיש בו ללמד אותנו רבות עד כמה עלינו להיזהר בכבוד כל אדם ואדם, כי לעיתים, בשל מעשה זה, ייתכן והאדם עלול לסבול מכך שנים. ומעשה שהיה כך היה:

זוג אחד, שנים רבות היו נשואים וייחלו לילדים- אולם ללא הועיל. בצר להם החליטו לפנות לצדיק ר' יעקב ישראל קניבסקי זצ"ל, בעל "קהילות יעקב". הם שכרו עגלה ובמשך ימים מספר נסעו עד הגיעם לבית-הרב. בהגיעם, נכונה להם אכזבה. "הרב צם היום" בושרו ע"י השמש, "ולכן הרב לא יוכל לקבל אתכם עכשיו". הרב חלוש ועליו לאגור כוח". כל תחינותיהם עלו בתוהו. הם הפצירו שוב ושוב בשמש ואף אמרו, כי עניין זה הוא של חיים ומוות. לבסוף, כאשר שמע השמש את המרחק הרב אותו נסעו וגם בראותה את הדמעות הרבות- נכנע ללחצם של הבעל ואשתו. השמש עלה לרב ושאל אותו לגבי הזוג. "קרא להם שיעלו", ענה הרב בשומעו את דברי השמש.

הבעל ואשתו עלו בחרדה לחדרו של הסטפּלר. הרב בראותם אמר להם: "אתם צריכים להבין, אני כבר לא צעיר לימים והצום משפיע עליי. טוב, ספרו לי את בעייתכם". הבעל סיפר לרב בדמעות את דרך החתחתים אותה הם עוברים. את הצער והייסורים של מספר שנות נישואיהם ללא ילדים, ועד כמה הם מייחלים לילדים. הרב חשב מספר דקות, ואז שאל את האישה: **"האם בצעירותך ביטלת את האירוסין שלך אם מישו אחר?"**. האישה ההמומה השיבה לו: "כן רבי, בצעירותי שידכו אותי עם אחד שלא מצא חן בעיניי. אבי לחץ עלי מאוד, אולם אני לא הסכמתי להתחתן איתו. לבסוף לא הייתה כל ברירה לאבי, והוא נאלץ לבטל את השידוך".

"זה הדבר שמעכב!", אמר הרב. **עליכם לגשת מיידית לאותו אחד ולבקש את סליחתו. והיה אם יסלח בעז"ה- בשנה הבאה תיפקדו בבן זכר. אבל אם חלילה לא יסלח לכם, אזי לא תפקדו לעולם- ולא יעזור לכם אם תלכו לרבנים או תתפללו. רק בקשת הסליחה תעזור לכם"**. בני הזוג היו המומים, הלא האישה ביטלה את השידוך לפני כ-17 שנים. האם עניין זה מקטרט עליהם כל כך הרבה שנים? האם בקשת סליחה יכולה להיות כל כך קריטית?

אולם, באמונת חכמים שלמה הם נגשו למלאכת הקודש. תחילה הם טרחו למוצאו, היכן כיום מתגורר האדם אותו הם מבקשים. לאחר חקירות אין ספור נודע להם, כי הוא מתגורר לא הרחק מביתו של הסטפּלר. הם שכרו שוב עגלה ולאחר ימים ללא לאות הם הגיעו לביתו. האישה נקשה על הדלת ולפניה ניצב אותו אדם. בראותה את האישה אמר הוא מיד: **"איני חפץ לראותכם ובוודאי שלא לדבר אתכם"**. הבעל כאן התערב ואמר: **"בבקשה, האם תוכל לשמוע אותנו? אתה חייב להקשיב! גם ככה נהרגו מספר רב של נשמות בגין חטא זה!"**.

"טוב", הסכים. ואז החל הבעל לספר בשברון לב את שנות הסבל והייסורים בנישואיהם. וכמה הם כמהים לילד. "מה זה קשור אלי?" תמה. **"אני לא נמצא בשמים לקבוע למי הקב"ה נותן ילדים, נכון????!"** ואז הם ספרו לו כי הם פנו לסטפּלר. והצדיק בעל רוח הקודש סיפר להם, כי הקטרוג בא כיוון שהאישה לא ביקשה סליחה, והוא המונע מהם להביא ילדים. האדם בשומעו זאת פנה אל האישה ואמר: **"אין לך מושג כמה צער גרמת לי, בייחוד שלא הייתה שום סיבה בעולם שלא תסכימי להשתדך עימי. מעולם לא מחלתי על זאת. ולא רק זאת, לעתים מזומנות אני קם בלילה בבעתה לאחר חלום בלהות זה שפוקד אותי שוב ושוב"**.

לאחר הפצרות רבות נאות האיש לסלוח להם. ובאמת בשנה לאחר מכן נפקדו בני הזוג בבן זכר. לשמחתם לא היה גבול. הם החליטו לגשת לסטפּלר ולבשרו. בראות הרב אותם, שמח שמחה רבה ואמר: **"אין לכם מושג איזה שיברון לב היה לי, שלא יכולתי להושיע אתכם"**. אולם עליכם להבין: **הקב"ה מקפיד בעיקר על פגיעה בזולת. קטרוג זה משאיר רושם חזק מאוד. ולא ניתן היה לבטלו, גם אני בעצמי לא יכולתי לבטלו. רק קבלת סליחה מהזולת מבטלת את הקטרוג ואת המעכבים"**.

הואים אנו עד כמה חמורה מאוד הפגיעה בכל אדם. וכיצד מקרה יכול להמשיך ולקטרט למעלה ולעכב דברים אין סוף. תפילות רבות ופנייה לרבנים לא יוכלו לעזור במקרה כזה. אנו מפנים משאבים רבים ההולכים ריקם, רק בקשת הסליחה יכולה לעזור בדבר הזה. פשוט סליחה.

מעשה שארע לפני זמן מה בדרום. שרה זיו (שם בדוי) הינה אישה מבוגרת שנמצאת בבית אבות. בנה היחיד שמעיה (שם בדוי) מגיע בכל יום רביעי בשבוע לבקרה, לְשִׁמְחָה ולדאוג לצרכיה. ביום בהיר אחד מקבל הבן טלפון מבית האבות. המנהל נמצא על הקו.

וכך אומר לו: "צר לי, אולם הוטל עליי לבשר לך דבר מה הקשור לאימך. אתמול היא לא הרגישה כל כך טוב. נְסִינּוּ לאתר אותך ולא הצלחנו. לבסוף נאלצנו להזעיק אמבולנס. רצינו שתלווה אותה לבית-החולים". שמעיה שומע זאת ושואל: "מה שלומה כעת? היכן היא מאושפזת?". והמנהל לאט-לאט מסובב את השיחה- עד שבסיכומו של עניין אומר לו, לאחר פרק זמן: "לצער הרב אימך נפטרה".

שמעיה היה המום מהבשורה הקשה ובמשך דקות אחדות לא יכול היה להוציא הגה מפיו. אולם לאחר שנרגע קמעא מבכייתו החל לברר פרטים: "היכן הגופה עתה?!", "היא נמצאת עתה בטהרה. אנא, אם תוכל להגיע בהקדם לסדר את ההלוויה", והבן ענה: "אני מגיע מיד". רצה מסובב הסיבות ולא פנו אל שמעיה לזהות את הנפטרת...

ההלוויה הצנועה התנהלה בשקט. שמעיה, קרע כדין ובריך 'ברוך דיין האמת'. אחר כיסוי הגולל אמר קדיש ופנה לביתו לשבת שבעה. יום רביעי בשבוע שאחר השבעה הטלפון מצלצל. "הלו, שמעיה מה שלומך?!", "מי זה?!", שואל שמעיה כשפעימה נעתקה מלבו. "זו אני אמא. מה, אתה כבר לא מזהה אותי?!", השפופרת כמעט נפלה לו מהיד. "אמא?!", שואל שמעיה בתימהון, "איפה את?!", "נו, באמת, איפה אני יכולה להיות? כאן בבית אבות. ראיתי שלא באת ביום רביעי שעבר, אז הבנתי שכנראה אתה עסוק ולא יכולת להגיע. אבל מה קרה היום?!",

שמעיה צנח לתוך הכורסא שלידי ברגליים רועדות. לאחר דקות ספורות הוא נרגע מעט ומבין, שהשיחה בדבר פטירת אימו מקורה בטעות! "אז איך את מרגישה? הכל בסדר?!" שאל. "כן, ודאי", ענתה ופתחה בשיחה קולחת כהרגלה. מיד בתום השיחה התקשר שמעיה לבית האבות. למזלו, המנהל עדיין היה במקום.

"אדוני המנהל, לפני כשבוע הודעת לי על מות אימי, ואף ישבתי שבעה עליה. אבל היום אימי דיברה איתי בטלפון! בתחילה חשבתי שאני הוזה, אולם הצג הראה את מספר הטלפון בחדרה!". לשמע הדברים גמגם המנהל מן העבר השני ואמר: "אני מיד מברר את העניין וחוזר אליך", ופנה לבדוק את העניין. ואכן לאחר מספר דקות התקשר אל שמעיה ופתח בשורה של התנצלויות על אי ההבנה המשועת שהייתה כאן.

כיצד קרה הדבר?! הנפטרת האמיתית- היה שמה שרה בן זיו והיא התגוררה "לגמרי במקרה" בקומה אחת מעל שרה זיו. ומאחר שהשמות דומים להפליא הועבר השם המוטעה למנהל, כדי שיוכל להודיע לבן המנוחה. לאחר שעמד על הטעות, הטלפון הבא היה, כמובן, לבנה האמיתי של הנפטרת, שרה בן זיו. "הלו, מר בן זיו?!", חיכה המנהל לתגובה. "מדבר", אישר הקול מן הצד השני. "צר לי להודיע לך, אבל הייתה כאן אי הבנה משוועת. אני ממש מתנצל. האשמה כולה בנו. אני לא יודע איך להסביר כיצד התרחשה טעות מעין זו", אמר המנהל. "מי מדבר?", שאל בסקרנות בנה האמיתי. "מדבר מנהל בית האבות בו אימך מתגוררת. לפני שבוע וחצי אמא שלך לא חשה בטוב, וחשבנו, שמדובר באשה ששמה זהה כמעט לשמה של אמך, 'שרה זיו' ולכן פנינו לבנה ובישרנו לו ש... היא נפטרה", סיים המנהל.

"אז מה קורה עכשיו?!", שאל הבן לאחר דקות אחדות, כשהוא מנסה לעכל את הבשורה על פטירת אימו. "למען האמת, כבר אין מה לעשות. היא כבר נקברה לפני כשבוע וחצי", ענה המנהל כשהוא ממתין למטר צעקות מן העבר השני. התגובה לא איחרה לבוא, אולם הייתה כה שונה ממה שציפה לה המנהל. בנה של הנפטרת שאל בתדהמה: "תגידי לי, קברו אותה בקבורה יהודית?!", "כן, כן. בוודאי", מיהר המנהל לענות כדי להפיס מעט את דעתו. "וגם אמרו עליה קדיש?!", שאל הבן שנית. "כמובן", ענה המנהל, "אל תדאג. דאגו לה להכל: עשו לה טהרה, הספדים ואפילו ישוב עליה שבעה!", חתם.

מהצד השני נשמעו משפטים לא ברורים: "אז היא ניצחה אותי!!! היא הצודקת ואני הטועה!". "במה העניין?", שאל המנהל בתימהון, "למה אתה מתכוון?!", "אני אסביר", השיב הבן, "מאז שאימי נמצאת בבית אבות, היו לנו ויכוחים באמונה. ואני הודעתי לה שאיני מאמין בכלום והכל שטויות ובאותו מעמד גם הבטחתי לה שאין אני מתכוון לקבור אותה בקבורה יהודית, אלא אתרום את גופה למדע (ל"ע). היא לעומת זאת הייתה מפצירה בי בכל הזדמנות לחזור בי מתוכניותי, אולם לשווא. לבי היה נעול על מסגר".

"והנה יום אחד כשפתחה שוב את הנושא, הכריזה לפתע בצער: 'אתה יודע מה?! אם אתה לא תדאג לי, בורא עולם ידאג לי!!!'. ואני עניתי לה שאעשה את כל המאמצים להיפך. והנה אני עומד עתה תְּמִיָּה- איך באמת בורא-העולם עזר לה?! היא כל הזמן צדקה ואני טעיתי!! עליי לעשות חשבון נפש נוקב". ובכך חתם את השיחה והותיר את המנהל המום מתוכנה.

<p>הרב אטון שבתי בן אסטריא זצ"ל משה בן עליזה ז"ל ליליאן בת רבקה ע"ה אביבה בת איירין ע"ה אסתר בת נעמי ע"ה משה בן עישה ז"ל חוה בת אילנה ע"ה אלברט ציון בן נעמה ז"ל יהודה בן רחל ז"ל אינס בת מאירה ע"ה כל נשמות עם ישראל</p>	<p>הרב יצחק כדורי בן תפאחה זצ"ל יעקב בן סלימה ז"ל יעקב בן מרגלית ז"ל יוסף מלכה בר סעדה ז"ל משה בן רוזה ז"ל עמי בן אורה ז"ל שבתי בן חזלה ז"ל שמואל בן יוכבד ז"ל חיים בן רבקה ז"ל משה צבי בן לאה ושמואל ז"ל בייה כלימה בת רות ע"ה</p>	<p>לע"נ תנצב"ה</p>	<p>הרב שמואל דרזי בן שמחה זצ"ל מאיר מורד בן שושנה ז"ל מצליח בן אסתר ז"ל שמואל בן רבקה ז"ל נעמי בת כותון ע"ה עליזה בת שמחה מרילי ע"ה מרים בת בלה ע"ה דוד בן רחל ז"ל שושנה בת חנוכה ע"ה זבולון בן מרים ז"ל ברוך בן ורדה ז"ל</p>	<p>הרב מרדכי צמח בן מזל זצ"ל הרב מנחם בצרי בן ויקטוריה זצ"ל שרה בת חבובה ע"ה יצחק בן חביבה ז"ל סוליקה מלכה בת עישה ע"ה אברהם בן יונה ז"ל חנניה ז"ל בן יעקב ויהודית הי"ו סלים בן ורדה שבו ז"ל אהרון (אורי) בן רבקה ז"ל נעימה בת גורג'יה ע"ה צדיק חכם בן חזלה ז"ל</p>
---	---	--	---	---